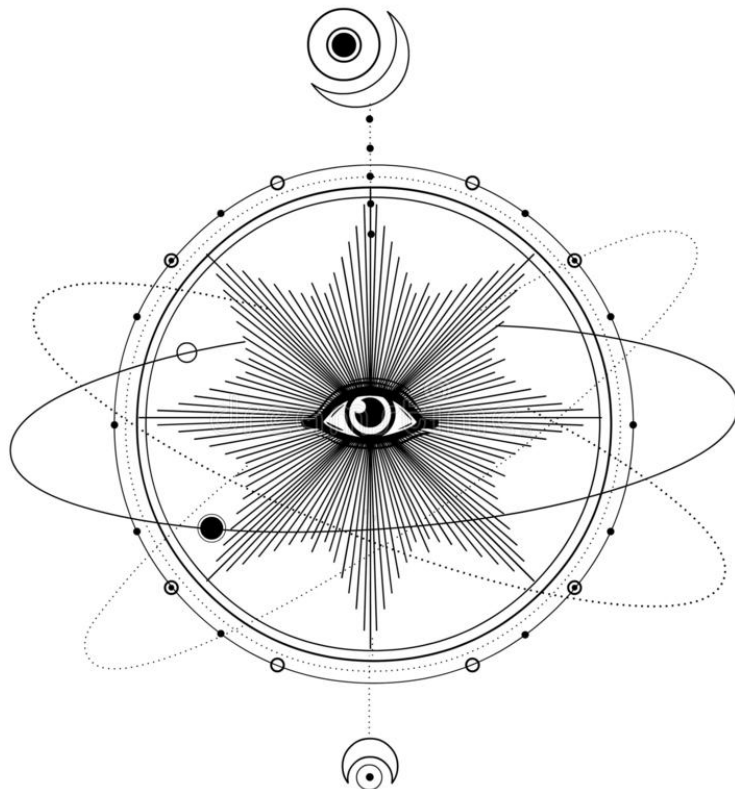

Tijdgeest

Je ziet het pas als je wakker wordt.

TIJDGEEST

Niets is wat het lijkt

Hans Peter Roel

Colofon

© 2020 Hans Peter Roel

Titel: Tijdgeest

Auteur: Hans Peter Roel

Eerste druk: november 2020

ISBN: 978 90 79677 788

NUR: 341

Omslagontwerp en opmaak: Looney2

Auteur: Hans Peter Roel

Redactie: Els Rentenaar, @Schrijfs_els

Tekstredactie: Marianne Maes, Saskia van Doorn

Uitgeverij N.E.X.T. Company BV te Baarn

www.nextcompany.nl

info@nextcompany.nl

Niets uit dit manuscript mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever N.E.X.T. Company BV.

Verantwoording

Tijdgeest is een fictief verhaal, met elementen die op waarheid berusten. Dit boek speelt zich af op de grens van fictie en werkelijkheid. Niemand weet waar onze fantasie stopt en de werkelijkheid begint.

In het dagelijkse leven is de realiteit vaak onwerkelijker dan de meest fantasierijke schrijver kan verzinnen. Wie had kunnen denken dat er twee vliegtuigen op klaarlichte dag in de Twin Towers in New York zouden vliegen? Wie had ooit kunnen denken dat de wereld door een virus maandenlang in een 'lockdown' zou komen te zitten? Wie had gedacht dat de democratische rechten, vrijheid en individualiteit ook in westerse landen door de politiek met voeten zouden worden getreden?

We hebben duïsternis nodig, om het licht te
kunnen onderscheiden.

VOORWOORD

De realiteit is soms gekker dan je kunt bedenken!

Heb je ooit van Wilton Pilecki gehoord? Waarschijnlijk niet. In het begin van de Tweede Wereldoorlog liet de militair uit Polen zich vrijwillig opsluiten in het werkkamp van Auschwitz. Hij wilde weten hoe het er in dit kamp echt aan toeging. Auschwitz was geen werkkamp, zoals de Duitsers suggereerden, maar een vernietigingskamp van een ongekende orde. Wilton ontsnapte in 1941 uit het kamp en hij alarmeerde de geallieerden. Hij vroeg hen het kamp onmiddellijk te bombarderen, zodat er niet nog meer dodelijke slachtoffers zouden vallen. Noch de Amerikanen, noch de Engelsen geloofden hem en het bombardement bleef uit. Wilton Pilecki liet zich opnieuw gevangennemen en ontsnapte in 1943, na 945 dagen, opnieuw uit Auschwitz. Maar ook de tweede keer luisterde niemand naar hem en werd Auschwitz niet gebombardeerd.

De grote vraag is waarom – ondanks het overtuigende bewijs – tot tweemaal toe niemand naar Wilton Pilecki luisterde. Het antwoord is even eenvoudig als ontluisterend: de geallieerden geloofden hem simpelweg niet! Ze konden zich niet voorstellen dat dit werkelijk gebeurde. Volgens Churchill was Hitler gek, maar toch zeker niet zó gek. Het in stand houden van het vernietigingskamp Auschwitz tot aan de bevrijding kostte miljoenen Joden het leven.

Ziehier de kracht van onze menselijke geest. Als je het niet gelooft, dan zie je het ook niet en wil je het ook niet zien of horen. Zelfs niet als er overtuigend bewijs voorhanden is.

Dit boek is bedoeld om je de ogen te openen en je inzicht te geven in een onzichtbaar systeem, dat achter de schermen aan de touwtjes trekt. Daarnaast wil ik je inzicht geven in de aankomende 'Nieuwe Verlichte Tijd'. Het boek is daarom een manifest geworden dat tegengas geeft aan de sociale ontwrichtingen van deze tijd en een appèl is aan ons allen om tot eenheid en samenhang te komen.

Tijdens mijn onderzoek voor dit boek stuitte ik op ondergrondse netwerken en krachten die niet alleen mijn leven, maar dat van iedereen beïnvloeden en sturen. Daarom gaat dit boek je leven op zijn kop zetten. Het is confronterend, verontrustend en tegelijkertijd hoopgevend en geruststellend. Je krijgt inzicht in de systemen en de machtsstructuren waarin we leven. Het is een machtsspel van een ongekend kaliber, waarbij maar één doel telt: het creëren van een centraal geleide nieuwe wereldorde. Ook jij zal het af en toe niet willen geloven, niet willen zien en eigenlijk niet willen lezen. Dat komt, omdat de realiteit van elke dag 'gekker' is dan je kunt bedenken. Niets is wat het lijkt!

Je gaat mee op reis met de hoofdpersoon, Robbert Mansur, hoogleraar Internationale en Politieke Geschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam. De zoektocht naar de waarheid gaat beginnen!

Rosslyn Chapel
Roslin, Schotland
25 mei 2015

We maken deel uit van ons eigen complot,
maar de mate waarin bepalen we zelf.

'Danse Macabre'

We leven in een chaotische tijd, waarin onzichtbare, duistere krachten het voor het zeggen hebben. Onze vrijheid en individualiteit staan steeds verder onder druk, omdat we langzaam worden opgeslokt door het systeem.'

De Schotse gids in de Rosslyn Chapel spreekt de woorden met zoveel kracht uit dat hij mij – Robbert Mansur – de stuipepen op het lijf jaagt. Ik ben als hoogleraar in de Internationale en Politieke Geschiedenis vooral geïnteresseerd in machtsstructuren, ondergrondse organisaties en politiek. Kennis vergaren en logisch denken zijn mijn stokpaardjes en daarin ben ik beter dan in het uiten van mijn gevoel. Dat zegt mijn twee jaar jongere zusje Emma in ieder geval en zij heeft het hart meer op de tong. Soms botst het tussen ons, maar meestal vullen we elkaar perfect aan. Onze band is gelukkig hecht en warm.

Roslin is het gehucht, waar Emma vertoeft als ze in Schotland is. Tijdens mijn eerste visite aan haar in het prachtige Schotland brengen we een bezoek aan "Rosslyn Chapel", de grootste bezienswaardigheid van het plaatsje Roslin en misschien wel van heel Schotland. De kapel heeft een ongekennde mysterieuze uitstraling, die iets met me doet wat ik niet onder woorden kan brengen. De buitenkant is al indrukwekkend,

maar binnen is de kapel een ongeëvenaard samenspel van versieringen en uit steen gehouwen tafereeltjes. Ik kijk naar de hoge gotische, bewerkte bogen en het prachtig gedecoreerde plafond. Nog nooit in mijn leven was ik in zo'n mysterieus gebouw als dit. Er ligt een rode fluwelen loper op het middenpad en op een verhoging, vooraan in de kapel, staat een groot stenen altaar bedekt met een wit kleed, waarop een groot rood tempelierskruis is aangebracht.

De rood bebaarde Schotse gids kijkt ons met zijn doordringende ogen aan. De graatmagere man lijkt op geen enkele manier op de stoere Schotse mannen in kilt, die volgens Emma nooit een slip dragen onder hun geruite rok. We lopen achter de door Emma ingehuurde 'private guide' aan naar het volgende hoogtepunt van de kapel.

'Dit is het graf van Sir William Sinclair', zegt de gids met een zwaar Schots accent. 'Hij is de bouwer van de Rosslyn Chapel, die hetzelfde grondplan heeft als de tempel van Herodes in Jeruzalem. Deze ridder was een van de meest prominente grootmeesters binnen de orde der tempeliers.'

Emma kijkt me met een trotse blik in haar ogen aan. Haar vriend en grote liefde, Andrew Sinclair, is een directe afstameling van de opdrachtgever voor de Rosslyn Chapel. Hij behoort tot een van de meest welgestelde adellijke families in Schotland en woont verderop in een kasteel op een groot landgoed. Zijn vader is de 'Baron van Roslin' en dus stroomt er blauw bloed door zijn aderen. Emma heeft Andrew ontmoet tijdens haar studie International Politics in Oxford. Hoewel de ouders van Andrew Sinclair moeite hebben met haar afkomst en onuitgesproken misschien zelfs met haar uiterlijk, is de liefde tussen hen sterk. Om vaker bij haar aristocratische en eigenzinnige minnaar te kunnen zijn, heeft

Emma een halfjaar geleden een pied-à-terre in het Schotse plaatsje Roslin gehuurd. Als ze even kan, vliegt ze vanuit haar woonplaats New York naar Roslin om hier tot rust te komen en dicht bij haar geliefde te zijn. Ik ben trots op mijn zusje, die een prachtige carrière heeft opgebouwd bij de Verenigde Naties. Ze geeft momenteel leiding aan een speciaal team, dat zich bezighoudt met het prestigieuze project 'VN-Agenda 2030'.

'Sir William Sinclair was een bevlogen tempelier, die voor de bouw van deze kapel Jeruzalem als voorbeeld heeft gebruikt', zegt onze gids. 'Dat is op verschillende plekken in de kapel te zien. De blinde muur waar jullie nu naar kijken, is een kopie van de Klaagmuur in Jeruzalem.'

We lopen langzaam door de kapel en blijven bij iedere pilaar of een stuk uitgehouwen steen staan. De Schotse gids komt steeds meer op dreef en ratelt maar door. Volgens hem komen de meeste beeldhouwde taferelen uit de Bijbel: de verdrijving van Adam en Eva uit het paradijs, Samson en de Filistijnen en een afbeelding van Satan in de vorm van een vastgebonden ondersteboven opgehangen engel. Als laatste stop van de tour staan we stil bij het beeld van Petrus, die een sleutel in zijn hand heeft.

'Dit is het grote geheim van Rosslyn Chapel', zegt de man. 'Petrus kijkt naar een plek onder de lady's chapel. Scans hebben uitgewezen dat zich op deze plek – pal onder de stenen vloer – een ruimte bevindt, waarin een metalen kist staat. Het bestuur van Rosslyn Chapel heeft helaas verboden de dichtgemetselde ruimte te openen, zodat de metalen kist niet kan worden onderzocht. Zij houden zich strikt aan het eeuwenoude verbod van Sir William Sinclair om deze ruimte te openen.'

Ik kijk op mijn horloge en zie dat de rondleiding ten einde loopt. We nemen afscheid van de gids en ik geef hem een fooi van twintig euro voor zijn enthousiasme en de rondleiding.

‘Wacht’, zegt de gids, die zichtbaar verrast is door de gulle gift. ‘Ik zal jullie het tweede grote geheim van Rosslyn Chapel nog laten zien.’

Nieuwsgierig kijk ik hem aan. Hij wenkt ons en we lopen achter hem aan naar de zijkant van de kapel. Tot mijn verrassing zie ik een onopvallende lage deur in de stenen muur.

‘Dit is de geheime ingang van deze kapel’, zegt de man. ‘Hij werd speciaal voor Sir William Sinclair na zijn overlijden gebouwd. De deur is nooit op slot, zodat zijn geest in deze kapel kan komen, wanneer hij maar wil.’

‘Een geest heeft toch geen deur nodig?’ vraagt mijn zusje. Ze kijkt de gids triomfantelijk aan.

‘Dat zeg u’, antwoordt de gids. ‘Als deze deur kraakt, weet ik dat William Sinclair binnen is. Niet alles is te verklaren mevrouw!’

We nemen afscheid van de gids die ons iets bijzonders heeft laten zien, wat voor de meeste toeristen verborgen blijft. Even later staan we buiten. Daar maken de witte stapelwolken van het toch al mooie uitzicht een levend schilderij. Schotland is werkelijk schitterend. Door de vele regen is alles groen in Roslin, zelfs de rotsen die het gehucht omsluiten. Emma past in deze omgeving, al zou je dat door haar getinte Aziatische uiterlijk niet zeggen. Misschien hebben haar Indonesische genen ervoor gezorgd dat ze hoogsensitief is en ontvankelijk voor spiritualiteit en magie. Van jongs af is ze een buitenbeentje, maar wel één met een eigen wil, een duidelijke mening

en in ieder geval een goed hart. Emma ziet dingen en ervaart energieën die een normaal mens niet kan waarnemen. Ze zegt dat alles in de wereld een bepaalde frequentie heeft, die ze kan voelen. Zo weet ze of iets of iemand een prettige of juist beklemmende energie heeft. Zelfs van een steen kan ze dat voelen. Emma hoort dus op een bepaalde manier wel thuis in Schotland, het land van Kelten, tovenaars en druïden. Ik sta, ondanks mijn Aziatische afkomst, heel anders in het leven. Ik geloof meer in de logica en in de wetenschap. Pas als iets op een wetenschappelijke wijze is bewezen, neem ik het voor waarheid aan. Daarom kan ik niets met vage begrippen als energie, geesten en intuïtie.

Emma nodigt me uit voor een biertje in de enige pub van Roslin. *The Original Rosslyn Inn* staat er op de gevel. Op een bordje naast de deur staat dat de pub in het jaar 1715 is geopend. Ik duw de eeuwenoude houten krakende deur open. Zes paar ogen kijken ons aan als we de oude dorpskroeg binnenstappen. Mensen met een getint Aziatisch uiterlijk zijn blijkbaar niet gewoon in dit dorp, en wat een Schot niet kent, dat vreet hij niet. Een man met een buik in de vorm van een biervat gooit verveeld pijltjes naar het dartbord. Twee mannen zitten te smoezen aan een tafeltje en een oudere kerel hangt aangeschoten aan de bar. In een hoek is er een voetbalwedstrijd op een televisie te zien, waarvan het volume net iets te hard staat. We schuiven aan bij de bar en de barman vraagt met een knikje wat we willen bestellen.

‘Twee biertjes’, zeg ik.

De barman tapt twee pullen, die hij voor ons neerzet. Als we met de pullen bier toosten op de mooie broer-zusvriendschap, schuift de aangeschoten man aan de bar nieuwsgierig met zijn halve liter pul verschaald bier in onze richting. De

oudere Schot schenkt Emma een bemoedigende glimlach. Ik zie meteen dat er tussen een rijtje gele tanden een voortand mist.

‘Wat komen jullie hier doen?’ vraagt de man met een haast niet te verstaan accent.

‘We hebben net Rosslyn Chapel bezocht’, antwoord ik. De man begint hard te lachen, waardoor hij een walm van zurige lucht over de bar verspreidt. Plots valt hij stil en kijkt hij ons met zijn samengeknepen ogen aan.

‘Er wordt gefluisterd dat Rosslyn Chapel een groot geheim herbergt’, zegt hij.

Ik kijk vragend naar de vreemde snuiter met zijn slechte gebit, die al ver in de zestig moet zijn.

‘Wat voor een geheim?’ vraag ik.

‘Eerst wil ik een grote pot bier’, antwoordt de man.

Emma knikt naar me en ik bestel een extra pint bier. De man neemt een ferme slok.

‘In het dorp wordt nooit openlijk over dit onderwerp gesproken’, begint hij in een zwaar Schots accent. Hij schuift dichterbij ons toe en ik ruik een weeïge geur. ‘In de kapel hangt een schilderij uit het jaar 1463 met de titel “Danse Macabre”. Op het schilderij staat de volgende tekst geschreven: “Ik roep eenieder op mee te dansen; de paus, keizer en alle schepselen, arm, rijk, groot en klein. Dans maar met de dood mee, want rouwen helpt niet! Ieder mens – arm of rijk – moet naar mijn pijpen dansen”.’

Het schilderij heeft de gids ons laten zien, maar deze uitleg heeft hij er niet bij gegeven. De man stopt en slaat de rest van het bier in een grote teug achterover. Dan kijkt hij ons met zijn lodderige ogen aan. ‘In Rosslyn Chapel’, zegt hij op een traag tempo, ‘komen dood en leven op één plek samen. Dat is het grote geheim van Rosslyn Chapel. In de hele wereld is

het dodenrijk gescheiden van het leven. Alleen mensen met bijzondere paranormale gaven hebben vanuit dit aardse leven toegang tot het rijk der doden. Maar in Rosslyn Chapel heeft iedereen toegang tot dat rijk, dat zoveel groter is dan we ons maar enigszins kunnen inbeelden. In deze kapel ontmoeten de doden en de levenden elkaar.'

Ik slik en voel een rilling over mijn rug. Direct moet ik aan mijn ouders denken.

'Je bent hartstikke gek', zegt Emma op een geïrriteerde toon. Ze staat op en ik pak mijn portemonnee om af te rekenen.

'Ik kom er al vijftig jaar en ik weet wat ik weet', zegt de man met hoorbaar dubbele tong. 'Rosslyn Chapel is de plaats waar de hemel in directe verbinding staat met de aarde. Jullie zijn hier niet voor niets!'

Hoofdschuddend lopen we de pub uit, maar zelfs buiten raak ik het beklemmende gevoel niet kwijt.

'Robbert, ik ben bang', zegt Emma wanneer we in haar pied-à-terre zijn aangekomen. 'Ik heb informatie binnengekregen waarover ik niet mag praten.'

Ik kijk naar haar angstige gezicht en begrijp er niets van. Zo ken ik Emma helemaal niet. Zij is voor de duvel nog niet bang ze is voor mij altijd als een open boek.

'Bang? Jij? Voor wie ben jij bang?'

'Dat mag ik niet zeggen. Als ze alleen al vermoeden dat ik het weet, teken ik mijn doodvonnis.'

'Wie zijn ze?'

'Ik kan je leven niet in gevaar brengen', antwoordt Emma. 'Maar mocht ik onverwachts sterven, denk dan aan het tijdstip waarop papa en mama zijn overleden.'

'Sterven? Wat bedoel je precies? Ik begrijp er niets van!'

'Ik mag je echt niets vertellen', houdt Emma vol.

Keizersgracht
Amsterdam, Nederland
12 oktober 2018

De dood is niets anders dan de andere kant
van het leven.

Een dodelijk ongeval

Eén van de grootste nachtmerries die je als vader, moeder, zus of broer kan overkomen, is de telefoon die diep in de nacht onverwachts rinkelt. Intuïtief weet je direct dat het mis is. Dat gebeurt mij op vrijdagnacht 12 oktober 2018 in de slaapkamer van mijn kleine, maar werkelijk schitterende grachtenpand aan de Keizersgracht in Amsterdam, dat ik drie jaar geleden heb gekocht.

Tring, tring ...

In de verte hoor ik mijn telefoon nogmaals overgaan, maar het geluid bereikt mijn brein niet. Ik ben in mijn diepste slaap.

Tring, tring ...

Nog altijd dringt het besef niet tot me door dat mijn telefoon op dit ongewone tijdstip om mijn aandacht vraagt. Er is niemand in huis die me wakker kan maken.

Pas nadat mijn telefoon voor de vierde keer is overgegaan, ben ik wakker genoeg om in het pikkedonker op zoek te gaan naar mijn trouwe metgezel.

‘Robbert’, zeg ik, nadat ik mijn iPhone op de tast van het nachtkastje heb genomen.

‘Am I speaking with mister Mansur?’

'Yes ... that's me', zeg ik, terwijl ik naar het lichtknopje van de schemerlamp naast mijn bed zoek.

'Bent u familie van mevrouw Emma Mansur?'

'Euh ... ja ... ik ben haar broer.'

'Mijn naam is Greame Logan, hoofdagent bij Police Scotland Inverness. Het spijt me, ik heb droevig nieuws voor u. Uw zus is vanavond laat tijdens een auto-ongeluk om het leven gekomen. We konden in haar spullen alleen uw telefoonnummer vinden. Vandaar dat we u bellen.'

'Wat ...? Wat bedoelt u?'

Eerlijk gezegd dringen de woorden van de politieagent niet tot me door. Emma ... een auto-ongeluk ...?

'Hallo, bent u er nog?' hoor ik de stem met het moeilijk verstaanbare Engelse accent aan de andere kant van de lijn.

'U moet zich vergissen', zeg ik.

'Helaas, meneer. Het gaat over uw zus, Emma.'

Nu ben ik klaarwakker en ik voel de brok in mijn keel.

'Een auto-ongeluk? Waar heeft ze dat dan gehad?'

'Bij Inverness, in Schotland, hier op de snelweg A9', antwoordt de agent aan de andere kant van de lijn.

'Schotland, Inverness ...? Dat kan niet.'

Een zucht van opluchting ontsnapt me. Dit moet wel een vergissing zijn. Emma zit al jaren veilig in New York! Vroeger is ze vaak in Schotland geweest, maar dat is al jarenlang niet meer het geval. Ze had haar pied-à-terre opgezegd na een hevige ruzie met haar aristocratische vriend en ze had gezworen nooit meer naar Schotland terug te keren.

'We hebben haar paspoort gevonden', gaat de man verder. 'Heet uw zus Emma Mansur en is ze geboren in Amsterdam op 5 maart 1980?'

'Euh ... ja ...'

Het wordt zwart voor mijn ogen en ik kan er met mijn hoofd niet bij. Dit is een schrikbeeld van de ergste soort. Het kan niet. Emma zit toch in New York?

‘Mijn oprechte medeleven’, zegt de agent. ‘Het spijt me dat ik u deze verschrikkelijke boodschap moet brengen. We hebben u of een ander familielid nodig om haar lichaam te identificeren.’

‘Er is geen andere familie’, zeg ik.

‘Dan wil ik u vragen om naar het politiebureau van Inverness te komen.’

‘Inverness ... waar ligt dat?’

‘Bij Loch Ness in the Highlands.’

De boodschap past niet bij het plaatje in mijn hoofd. Emma is springlevend in New York en ze ligt niet ergens dood in de buurt van Loch Ness. Dat bestaat gewoon niet! Écht niet! Ik voel een boosheid komen opzetten.

‘Wat is er precies gebeurd?’ vraag ik.

‘Het onderzoek loopt nog altijd, meneer Mansur. Zover we het nu kunnen overzien, reed ze met haar auto op de rechterbaan en heeft een truckchauffeur haar auto vol geraakt. Die is gaan tolleren en tegen een boom geknald. Ze moet op slag dood zijn geweest. De chauffeur is aangehouden voor verhoor. Pas morgen kunnen we het onderzoek afronden.’

De opkomende boosheid ebt weg. Ik weet niets meer te zeggen. Mijn hoofd is totaal geblokkeerd. Ik kan het gewoon niet begrijpen. Emma, mijn lieve zusje is dood. Dit kan niet waar zijn!

Het wordt ongemakkelijk stil op de lijn.

‘Het spijt me nogmaals u deze droeve boodschap te moeten brengen’, zegt de hoofdagent. ‘Ik wil u dringend vragen om zo snel mogelijk naar Schotland te komen. Meldt u zich

Hans Peter Roel

Missie

Het is mijn missie mensen te helpen bewuster en krachtiger in het leven te staan. Deze 'drive' geef ik vorm middels mijn boeken, meditaties en workshops. Wil je daar meer over weten, kijk dan op www.kicentrum.nl.

Spiritueel boek

Niet alleen de boeken en ebooks van Hans Peter Roel, maar alle boeken in Nederland en België op het gebied van *Spiritualiteit*, *Lifestyle* en *Voeding* zijn te koop op www.spiritueelboek.nl

SpiritueelBoek

N.E.X.T. Company

De visie van uitgeverij N.E.X.T. Company is boeken te publiceren, die een bijdrage leveren aan een betere wereld. Wij geloven dat mensen geïnspireerd kunnen worden door woorden en boeken van betekenis.

info@nextcompany.nl

www.nextcompany.nl